

sidste Paragraffer gik ud paa en Rentelettelse med $\frac{1}{2}$ pCt. i 2 Aar for Bygherrer, der i 1923—26 havde faaet Laan af *Statsboligfonden* efter de herom givne Lovregler. Se herom de væsentlig enslydende Bestemmelser foran i Lovens §§ 9 og 10.

Afsnit III, *Moratoriebestemmelser*, var i alt væsentligt i Overensstemmelse med det tilsvarende Afsnit i Lovforslaget om Landbrugets Gældsforhold, saaledes som dette blev vedtaget af Folketinget (se Aarvog 1933—34, Side 400 og 413). Der var dog foretaget enkelte Ændringer, hvoraf fremhæves: I Bestemmelsen om Undtagelse fra eventuelt Moratorium var Hensynet til *ny Varegæld* m. m. forøget, idet Gæld, der ikke var 6 Maaneder gammel, undtoges fra Moratorium. For at modvirke Kapitalisering i Ejendomspriserne af den seneste Tids Konjunkturbedring optoges (i § 51) et begrænset *Forbud mod Pantsætning* af Landbrugsejendomme; i 5 Aar fra Lovens Ikrafttræden skulde der nemlig ikke — bortset fra Oprettelsen af nye Brug — uden Samtykke af Gældsudvalget kunne tinglyses viljesbestemt Pant i Landbrugsejendomme ud over Ejendomsskyldværdien med Tillæg af Værdien af Besætning og Inventar; hvis Samtykke nægtedes, kunde Sagen forelægges Landsudvalget til Afgørelse.

Afsnit IV, *Dækningsbestemmelser*. De af Lovforslaget foranledigede *Udgifter* faldt i 3 Grupper: Bidrag til Rentelettelse for Landbrugere (anslaaet til i alt ca. 72 Mill. Kr.), Rentelettelse for Statsboligfondens Debitorer (ca. 0,8 Mill. Kr.) og Udgift til delvis Dækning af Gæld i Forbindelse med Moratorium. Medens den sidste Post paaregnedes dækket af Statskassens Andel i Konverteringsafgiften, indeholdt Forslaget til Dækning af de øvrige ca. 73 Mill. Kr., hvortil kom ca. 4 Mill. Kr. til Administration og Forrentning af Forskud, Bestemmelser om en *Afgift paa Aktieudbytte* og en *Tillægsformueskat*. Afgiften af Aktieudbyttet, der betragtedes som et nødvendigt Supplement til Lovforslagets Konverterings- og Rentelettelsesbestemmelser, fulgte ganske samme Linier som i Fjor, saaledes at der af et Udbytte paa ikke over 4 pCt. skulde svares 5 pCt., af et Udbytte paa over 4 pCt., men ikke over 6 pCt., skulde svares 7 pCt. og af et Udbytte paa over 6 pCt. af Aktiekapitalen 10 pCt. (se nærmere Aarbogen 1933—34, Side 408). Det aarlige Provenu var opgjort til 7,2 Mill. Kr., og Afgiften skulde gælde i 5 Aar. *Tillægsformueskatten* angik Personer, der i de 4 Skatteaar 1935-36—1938-39 ansattes til en skattepligtig Formue af mindst 30 000 Kr., og den kunde paalignes med ikke over 25 pCt. af den nuværende Formueskat; hvis bedrede Konjunkturer maatte gøre Rentelettel-